

Vad säger du om en ny dikt skriven av Pälle Näver. Håll tillgodo.

Väntan

Det går en dag i sänder
mot sol och såningstid,
och då försvinner tjälen
och snön från löt och lid;
vi vet att det skall spira
och gro i mull och knopp,
när vårens första lärka
mot rymden fladdrar upp.

Vi väntar och vi drömmer
att sälg och hasselfrans
en dag skall stå i blomning
i solens unga glans;
och över sjön vi spanar
och spejar då och då
om snart en råk ska öppnas
för klara böljor blå.

Så väntar vi och spörjer
i kulna vinterdar,
men djupt i dunklet dröjer
nog länge än ett svar...
Men hoppet och vår längtan
mot våren bygger bro,
och djupt i våra hjärtan
vi hägnar ömt vår tro.

En fimbulvinter ruvar
i frusna hjärtans djup,
och liv ock lycka jagas
mot död och ättestup,
men tron och rymdens lärka
mot himmelsljuset trår
att mänskligheten möter
barmhärtighetens vår.